

¹ क्रयः,	^A निष्क्रयः,	² अवक्रयः,	विक्रयः,	क्रापः,	³ क्रीत्रिमम्,	क्रापः,
					चिक्रीषः,	चेक्रीयः ;
क्रेतुम्,	क्रापयितुम्,		चिक्रीषितुम्,		चेक्रीयितुम् ;	
विक्रीतिः,	क्रापणा,		चिक्रीषा,		चेक्रीया ;	
परिक्रयणम्,	क्रापणम्,		चिक्रीषणम्,		चेक्रीयणम् ;	
क्रीत्वा,	क्रापयित्वा,		चिक्रीषित्वा,		चेक्रीयित्वा ;	
विक्रीय,	विक्राप्य,		विचिक्रीष्य,		विचेक्रीय्य ;	
क्रायम् २, } क्रीत्वा २, }	क्रापम् २, } क्रापयित्वा २, }		चिक्रीषम् २, } चिक्रीषित्वा २, }		चेक्रीयम् २ ; } चेक्रीयित्वा २ ; }	
						⁴ क्रयिकः.

(275) “क्रीड विहारे” (I-भ्वादिः-350. अक. सेद्. पर.)

क्रीडकः-डिका, क्रीडकः-डिका, चिक्रीडिषकः-षिका, चेक्रीडकः-डिका ;
 क्रीडिता-त्री, क्रीडयिता-त्री, चिक्रीडिषिता-त्री, चेक्रीडिता-त्री ;
 क्रीडन्-न्ती, ⁵अनुक्रीडन्, सङ्क्रीडन्-न्ती, क्रीडयन्-न्ती, चिक्रीडिषन्-न्ती ;—
 क्रीडिष्यन्-न्ती-ती, क्रीडयिष्यन्-न्ती-ती, चिक्रीडिषन्-न्ती-ती ;
⁶अनुक्रीडमानः^B-सङ्क्रीडमानः-परिक्रीडमानः, ⁷आक्रीडमानः,

1. ‘एरच्’ (3-3-56) इति भावे अच् ।
2. ‘आयस्थानेषु वणिगादिभिर्दीयमानः स्वामिग्राह्यो भागः = अवक्रयः । यस्य ‘पिण्डक’ इति प्रसिद्धिः ।’ इति माधवघातुवृत्तौ । ‘पुंसि संज्ञायां घः प्रायेण’ (3-3-118) इति घः ।
3. ‘द्वितः क्वित्रः’ (3-3-88) इति भावे क्वित्रः । ‘क्त्रेर्मन्त्रियम्’ (4-4-20) इति तेन निर्वृत्तम्—(4-4-19) इत्यर्थे मप् । मप्प्रत्ययान्त एव प्रयोज्यः । [क्रयिकः ।
4. औणादिके [द. उ. 3-16] इकन् प्रत्यये क्रयिकः इति रूपम् । पण्यसङ्ग्रहीता =
5. ‘तृतीयार्थे’ (1-4-85) इति यदाऽनुः कर्मप्रवचनीयसंज्ञकः, तदा शता ।
6. ‘क्रीडोऽनुसंपरिभ्यश्च’ (1-3-21) इति शानच् । ‘समोऽकृजने इति वक्तव्यम्’ (वा 1-3-21) इत्युक्त्वात् ‘सङ्क्रीडन्ति शकटानि’ इत्यपि भवति । शत्रन्तमेतत् ।
7. ‘क्रीडोऽनुसंपरिभ्यश्च’ (1-3-21) इत्यत्र चकारादाङ् अनुवृत्तेः शानच् ।
- A. ‘स्वामिनो निष्क्रयं गन्तुमाविष्कृतबलः वपिः ।’ म. का. 9-61.
- B. ‘फलान्यादस्व चित्राणि परिक्रीडस्व सानुषु ।’ म. का. 8-10.